

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

33. An Pontifex possit reservare omnia peccata mortalia externa? Et an
hoc validè, licet illicitè facere possit? Ex p. 8. tr. 1. res. 54.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](#)

In ordine ad Sacraenta Ref. XXXIII. &c. 41

7. Loquendo autem de facto, licet apud Religiosos aliquando reservata fuerint peccata etiam interna; Pontifex tamen nunquam ea sibi reservat: neque etiam Episcopi communitef confuerant ea reservare. Si aliquis autem Episcopus aliquod peccatum internum propter eius speciem grauitatem referaret, v. g. haeresim internam, prout aliquis dicitur reservasse, valida erit reservatio. Sot. tamen diff. 18. q. 2. art. 5. reprehendit acter talenti reservationem. Et quidem raro expediet, maximè si non solùm confessariis delegatis, sed etiam habentibus iurisdictionem ordinariam immediatam nègerat potestas absoluendi. Refutatio enim exigit, ad hoc, ut prudenter fiat, necessitatem coëcendi, à adhuc benti remedium speciale, quod ad peccata mère interna communiter non reperitur: quia si peccator reuera non corrigitur & emendatur, citò progredietur ad actum extēnum, ratione cuius referuntur poterit. Et hæc omnia præter. Doctores citatos doct. M. Cardinal. Lug. de l'amt. disp. 20. sect. 2. num. 13. § 14.

RESOL. XXXIII.

An Pontifex possit reservare omnia peccata mortalia externa.

Ei an hoc validè sicut illicite facere possit? Ex part. 8. ut. 1. Ref. 5. 4.

§. 1. Negat Bordonus in consil. Regul. tom. 1.

M. Regol. 73. numer. 10. Quia Papa tantam potestatem habet, quanta sibi tributa fuit à Christo, cuius est in terris Vicarius; sed credibile est, & ratione consonum, quod Christus non contulerit Ecclesiæ tam amplam facultatem reservandi sibi omnia peccata mortalia: ergo illa sibi validè referuare non potest. Minor suadetur, & quia potestas à Christo communicata Ecclesiæ rationabilis est, cuiusmodi non esset hæc, & quia est in aëdificationem fidelium, & non in destructionem, vt esset hæc. Cum quia Papa habet facultatem reservandi sibi peccata non ad proprium libitum, & commodum, sed ad utilitatem animarum, vt eas retinahat à peccatis: ergo hæc facultas regulanda est à commido fidelium, non à proprio, conseruante, vbi non subest virtus fidelium, vt in hac re, neque adest talis facultas. Tum quia Tridentinum diff. 14. c. 7. dicit quod Summi Pontifices pro suprema potestate in Ecclesiæ yniuersa sibi tradita, causas aliquas graviores criminum possum suu peculiari iudicio reservare illis verbis. Vnde merito Pontifices maximi pro supra potestate sibi in Ecclesiæ yniuersa tradita, causas aliquas criminales graviores suo poterant peculiari iudicio reservare. Dicit enim aliquas & non omnes, vt insinuat, talen potestatem non posse extendi super omnia mortalia, vt etiam colligunt ex comparatione graviorum. Ergo non potest omnia sibi reservare. Tum quia lex iniutilis, & quæ non est in bonum commune fidelium, non obligat, neque meretur nomen legis, Sot. lib. 1. de iust. q. 1. art. 2. Valquez diff. 51. cap. 2. Salas diff. 1. sect. 8. num. 50. quos pro lete citat Bonac. part. 1. de legibus. num. 9. sed talis referuario esset iniutilis, & contra bonum commune, cum praediucaret omnibus fidelibus, qui cogenerent accedere Romanum, etiam ex partibus tan longinquis. Tum quia sententia continens errorem intolerabilem nulla est, & nequaquam obligat, cap. per inas. 40. de sentent. excommunicati. & ibi gesserit, intolerabilem errorem: ergo idem Tom. III.

dicendum est de lege reservationis omnium mortaliuum esse nullam, quia est error intolerabilis in præiudicium totius Ecclesiæ.

2. Sed non defensam hæc apponere sententiam affirmaticam defensam à nostro P. Megala in iustitia peregr. tom. 1. lib. 1. cap. 11. num. 5. vbi sic agit. Pone

Summum Pontificem velle omnia simul peccata mortalia sibi reservare, quæcumque, an possit? Et videtur respondendum negari; & ratio est, quia Summus Pontifex non habet potestatem reservandi sibi casus tanquam dominus, & ad proprium commodum; sed tanquam Christi Vicarius ad utilitatem Subditorum: at si omnia simul mortalia peccata à Summo Pontifice reservarentur, maximum inde incommode, & spirituale damnum subditis eusmiret; ergo omnia peccata mortalia simul Summus Pontifex reservare non posset. Pro resolutione tamen respondendum erit cum distinctione; nam duobus modis intelligi potest ly an possit, scilicet, an possit sine peccato, & an possit ita, vt valida sit reservatio; & quod primum modum, respondendum erit negari; tum per numerum rationem; tum etiam, quia ut superior, quicunque si, possit absque peccato casus aliquos sibi reservare, necessarium requiritur, ut causa aliqua legitima interueniat, ut affirmit Suarez de Pœnit. diff. 29. sect. 4. in princip. nulla autem legitima causa interuenire potest, vt omnia simul peccata mortalia reserventur; ergo omnia simul absque peccato reservari non possunt.

3. Quoad secundum vero modum intelligendi ly an possit, scilicet an possit ita, vt valida sit reservatio? Respondetur affirmativè, & ratio est, nam cum omnis huius spiritualis fori iurisdictionis à Summo Pontifice quoad inferioris omnes emanat, & ab illo pendaat, vt supra probatum est, ita inferioribus datur, vt possit ab illo limitari & austeri, prout illi videbitur, in quantum pertinet ad absolutam eius potestatem; nam illam alii quocumque modo concedendo, nunquam intendit se priuare iure suo, ac idem factum teneret etiam si absque convenientia ratione fieret, vt probat idem Suarez in dicta sect. 4. num. 7. Nec obstat ratio in contrarium adducta, nam habet locum quoad primum huius distinctionis membrum scilicet, vt fieri non possit absque peccato.

4. Et idem Cardinalis Lugo de sacram. Penitent. disp. 20. sect. 3. num. 30. supponit Summum Pontificem validè reservare posse omnes casus, licet illicite id faceret, quando nimia reservatio esset potius in destructionem, quam in aëdificationem Ecclesiæ: reservatio tamen valeres, quia iurisdictionis omnium inferiorum dependet, vt suppono, à Summo Pontifice, quare licet ipse peccaret, non relinquendo ordinem debitum, & potestatem necessitatem in inferioribus; validè tamen id faceret.

RESOL. XXXIV.

An Pontifex validè possit sibi reservare absolutionem casus, & excommunicationis etiam in articulo mortis.

Ex quo inferatur reservationem factam à Papa absque causa, valere respectu omnium confessorum, non tamē efficitam. Ex part. 10. tit. 14. & Misc. 4. Ref. 7. alias 5.

§. 1. Negat gatius responder Texeda in Théologie moralis, tom. 2. lib. 3. tract. 3. numer. 134. lego inf. 5. quia potestas à Christo Domino tradita Pontifici vlt. Ref. 42.

D 3 ad